

הכי הוא ודאי, אבל (הכא) פלהו אחרנין בשביעאה (דף פב ע"ב) קיימי דאיהו סמכא דעלמא, ואיהו צדיק ודא אשקי (לעלמא) ורוי עלמא (ס"א מן כלא) וזן כלא. ועליה פתיב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו. וכתוב, (תהלים קמה) טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו.

האחרים בשביעי הם עומדים, שהוא סמך של העולם, והוא צדיק, וזה משקה [את העולם] ומרוה את העולם [מן הכל] וזן לכל, ועליו כתוב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו, וכתוב (תהלים קמה) טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו.

אמר רבי יצחק, הא כתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. דא הוא סמכא דעלמא קאים עליה, ואיהו אשקי לגנתא (דעדן) וגנתא אשתקי מגייה ומגייה עבידא פירין. וכלהו פירין פרחין בעלמא ואנון קיומא דעלמא קיומא דאורייתא, ומאן נינהו, נשמתהון דצדיקייא דאנון פרי עובדוי דקדשא בריה הוא. ובגין כך בכל ליליא ויליא נשמתהון דצדיקייא סלקן.

אמר רבי יצחק, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. זה הוא העמוד שהעולם עומד עליו והוא משקה לגן [העדן], ונהר נשקה ממנו, וממנו עושה פרות. וכל הפרות פורחים בעולם והם הקיום של העולם, הקיום של התורה. ומי הם? נשמות הצדיקים שהם פרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא. ומשום כך בכל לילה ולילה נשמות הצדיקים עולות.

וכד אתפלג ליליא קדשא בריה הוא אתי לגנתא דעדן לאשתעשעא בהו. במאן. אמר רבי יוסי בכלהו, בין אנון דמדוריהון בההוא עלמא, בין אנון דיתבי במדוריהון בהאי עלמא, בכלהו משתעשע בהו קדשא בריה הוא בפלגות ליליא.

וכשנחלק הלילה, הקדוש ברוך הוא בא לגן העדן להשתעשע בהם. במי? אמר רבי יוסי, בכלם. בין אותם שמדורם בעולם ההוא, ובין אותם שיושבים במדורם בעולם הזה, בכלם משתעשע הקדוש ברוך הוא בחצות הלילה.

תא חזי, עלמא דלעילא אצטריף לאתערוותא דעלמא תתאה, וכד נשמתהון דצדיקייא נפקי מהאי עלמא וסלקי לעילא כלהו מתלבשי בנהורא דלעילא בדיוקנא יקר, ובהו קדשא בריה הוא משתעשע ותאיב לון דאינהו פרי עובדוי, ועל דא אקרוין ישראל דאית לון נשמתין קדישין בנין לקדשא בריה הוא, כמה דאת אמר (דברים יד) בנים אתם ליי אלהיכם, בנין ודאי איבא דעובדוי.

בא ראה, העולם שלמעלה צריך את התעוררותו של העולם התחתון. וכשנשמות הצדיקים יוצאות מן העולם הזה ועולות למעלה, כלן מתלבשות באור שלמעלה בדמות נכבדה, ובהם הקדוש ברוך הוא משתעשע ותאב להם, שהם פרי מעשיו, ועל זה נקראו ישראל שיש להם נשמות קדושות בנין לקדוש-ברוך-הוא, כמו שנאמר (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. בנין ודאי, פרי מעשיו.

אמר רבי ייסא ואפילו אנון דבהאי עלמא

אמר רבי ייסא, אפלו אותם שבעולם הזה [של הארץ]. איך?

(דארעא), היאַן. אַמר ליה בגין די בפלגות
ליליא כל אנון זפאי קשוט פלהו מתערי
למקרי באורייתא ולמשמע תשבחן
דאורייתא, והא אתמר דקדשא ברוך הוא וכל
אנון צדיקיא דבגו גנתא דעדן פלהו צייתין
לקליהון, וחוטא דחסד אתמשף עלייהו
ביממא דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי חסדו
ובלילה שירה עמי.

וער דא תשבחן דסלקין בליליא קמיה דא
תושבחה שלים. תא חזי, בשעתא
דישראל הוו סגירין בבתיהון פד קטל קדשא
ברוך הוא בכוריהון דמצראי, הוו אמרי
הלילא ותשבחן קמיה.

תא חזי, דדוד מלפא הוה קם בפלגות
ליליא, דאי תימא דהוה יתיב או שכיב
בערסיה והוה אמר שירין ותושבחן, לא,
אלא כמה דכתיב (תהלים קיט) חצות לילה אקום
להודות לך. אקום ודאי בעמידה לאתעסקא
בשירין ותושבחן דאורייתא. ובגין כך דוד
מלפא חי לעלמין, ואפילו ביומי מלפא
משיחא איהו מלפא. דהא תנן מלפא משיחא
אי מן חזיא הוא דוד שמייה ואי מן מתייא
הוא דוד שמייה, ואיהו הוה אתער בצפרא עד
לא ייתי דכתיב, (תהלים נז) עורה כבודי עורה
הנבל וכנור אעירה שחר.

תא חזי, פל ההוא ליליא דשרה הות לגביה
דפרעה אתו מלאכי עלאי לזמרא ליה
לקדשא ברוך הוא בשירין ותושבחן, אמר
להו קדשא ברוך הוא כלכו זילו ועבידו
מכתשין רברבין במצרים, רשימו למאן דאנא
זמין למעפד לבתר, (דא) מה כתיב ונגע יי את
פרעה נגעים גדולים וגו'.

תא חזי, מה כתיב ויקרא פרעה לאברם וגו'.

אמר לו, משום שבחצות הלילה
כל אותם צדיקי אמת, כלם
מתעוררים לקרא בתורה ולשמע
את תשבחות התורה. והרי
נתבאר שהקדוש ברוך הוא וכל
אותם הצדיקים שבתוף גן העדן
כלם מקשיבים לקולם, וחוט של
חסד נמשף עליהם ביום, שכתוב
(תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו
ובלילה שירה עמי.

וער פן התשבחות שעולות
בלילה לפניו, זו תשבחת שלמה.
בא ראה, בשעה שישראל היו
סגורים בבתיהם כשהרג הקדוש
ברוך הוא בכורי מצרים, היו
אומרים הלל ותשבחות לפניו.

בא ראה שדוד המלך היה קם
בחצות הלילה, שאם תאמר
שהיה יושב או שוכב במטתו
והיה אומר שירות ותשבחות -

לא, אלא כמו שכתוב (שם קיט)
חצות לילה אקום להודות לך.
אקום ודאי בעמידה להתעסק
בשירות ותשבחות של התורה.

ומשום כך דוד המלך חי
לעולמים, ואפילו בימי מלך
המשיח הוא מלך. שהרי שנינו,
מלך המשיח, אם מן החיים הוא
- דוד שמו, ואם מן המתים הוא
- דוד שמו. והוא היה מתעורר
בפקר בטרם יבא, שכתוב (שם נז)
עורה כבודי עורה הנבל וכנור
אעירה שחר.

בא ראה, כל אותו הלילה ששרה
היתה אצל פרעה, באו המלאכים
העליונים לומר לקדוש ברוך
הוא בשירות ותשבחות. אמר
להם הקדוש ברוך הוא: כלכם
לכו ועשו מכות גדולות
במצרים, סימן למי שאני עתיד
לעשות אחר כך. זה מה שכתוב
וינגע ה' את פרעה נגעים גדלים
וגו'

בא ראה מה כתוב, ויקרא פרעה

מִנָּא הוּה ידע, דְּהָא לָא כְּתִיב הֶכָא כְּמָה דְּאַתְמָר
בְּאַבְימֶלֶךְ דְּכְתִיב וְעַתָּה הִשָּׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ פִּי
נָבִיא הוּא וְגו', וְהֶכָא לָא אָמַר לִיה מְדִי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק הָא כְּתִיב עַל דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ
אַבְרָם. דְּהִכִּי הוּוּ אָמְרִי לִיה, עַל דְּבַר
שְׂרִי אִשְׁתְּ אַבְרָם. דְּהָא לָא הוּה מְמַלִּיל עַמִּי
כְּמָה דְּמְמַלִּיל בְּאַבְימֶלֶךְ, אֶלְא בְּמַלְאָה דָּא אַתְמָר
וְלֹא יַתִּיר, מְכַתְּשָׂא דָּא עַל דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ אַבְרָם
אִיהִי, וְלֹא הוּה מְלִיל (דא) עַמִּי, כְּדִין יָדַע (הוּא)
דְּהָא אַתְתִּיה דְּאַבְרָהָם אִיהִי, מִיַּד וַיִּקְרָא פְּרַעֲה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר וְגו'.

וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרַעֲה אֲנָשִׁים. לְמָה בְּגִין דְּלֹא יִקְרַב
בַּר נֶשׁ בְּהוּ לְאַבְרָשָׁא לֹוֹן. וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ,
לְוַיְיָה עֲבָדוּ לִיה בְּכָל אַרְעָא דְּמִצְרַיִם. אָמַר לִיה
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא הִכִּי אַנְתָּ זְמִין לְמַעַבְדַּב לְבָנוּי
אַתְ תּוֹזִיף לֹוֹן מֵאַרְעָךְ דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת יג) וַיְהִי
בְּשִׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הָעָם דְּאוֹזִיף לֹוֹן מִכָּל אַרְעֵיהָ.
אָמַר רַבִּי אַבָּא כָּל כֶּף לְמָה אֲזַדְמֵן לִיה
לְאַבְרָהָם וּלְמֵאִי אֵיִצְטְרִיךְ, אֶלְא בְּגִין

לְגַדְלָא שְׁמִיָּה דְּאַבְרָהָם וְשִׁרָה בְּעַלְמָא, (דף 99 ע"א)
דְּאַפִּילוּ בְּמִצְרַיִם דְּאַנּוֹן חֲרָשֵׁי עַלְמָא וְלֹא הוּה
יְכִיל בַּר נֶשׁ לְאַשְׁתִּזִּיב מִנִּיָּהוּ. אַתְגַּדַּל אַבְרָהָם
וְאַסְתַּלִּיק לְעֵילָא הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיַּעַל אַבְרָם
מִמִּצְרַיִם, לְאַן אַתְר הִנְגַּבְהָ. (ומאי הוּא וְאַשְׁתּוּ וְכָל אִשְׁר לֹו,
אַלְא לְאוֹדְעָא וְלֹא גָלוּ מִנִּיָּה מְדַעִם מֵאַנּוֹן מִתְּנֵן דִּיחִבּוּ לִיה בְּרִיל שְׁרָה דְּתַהָא
לְמַלְכָּא)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן תָּא חֲזִי, פְּלָא רְזָא
דְּחֻכְמָתָא אִיהוּ, וְקָא רְמֵז הֶכָא
בְּחֻכְמָתָא וְדַרְגִּין דְּלִתְתָּא דְּקָא נַחִית אַבְרָהָם
לְעוֹמְקֵיָא דְּלַהוֹן וַיָּדַע לֹוֹן, וְלֹא אַתְדַּבֵּק בְּהוּ,
וְתַב לְקַמִּי מְרִיָּה. וְלֹא אַתְפַּתָּא בְּהוּ כְּאַדָּם

לְאַבְרָם וְגו'. מִנִּין הִיָּה יוֹדַע,
שְׁהִרִי לֹא כְּתוּב כָּאן כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
בְּאַבְימֶלֶךְ, שְׁכַתּוּב וְעַתָּה הִשָּׁב
אִשְׁתְּ הָאִישׁ פִּי נָבִיא הוּא וְגו',
וְכָאן לֹא אָמַר לוֹ דְּבַר?

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הִרִי כְּתוּב עַל
דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ אַבְרָם. שְׁכַף הוּוּ
אוֹמְרִים לוֹ: עַל דְּבַר שְׂרִי אִשְׁתְּ
אַבְרָם. שְׁהִרִי לֹא הִיָּה מְדַבֵּר עִמּוֹ
כְּמוֹ שְׁמַדְבֵּר עִם אַבְימֶלֶךְ, אֶלְא
בְּדַבְרֵי זֶה נִתְבָּאָר וְלֹא יוֹתֵר:
הַמְּכָה הַזֹּוּ הִיא עַל דְּבַר שְׂרִי
אִשְׁתְּ אַבְרָם. וְלֹא הִיָּה מְדַבֵּר (וְהָ)
עִמּוֹ. אַז (הוּא) יָדַע שְׁדוֹ אִשְׁתּוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם הִיא. מִיָּד - וַיִּקְרָא פְּרַעֲה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר וְגו'.

וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרַעֲה אֲנָשִׁים, לְמָה?
כְּדִי שְׁלֹא יִקְרַב אָדָם לְהֵם לְהַרַע
לְהֵם. וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ, לְוַיְיָה עֲשׂוּ לוֹ
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם. אָמַר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: כֶּף אַתְהָ
עֲתִיד לְעֲשׂוֹת לְבָנוּי, אַתְהָ תְלַוְיָה
אוֹתָם מֵאַרְצָךְ, שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת יג)
וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הָעָם,
שְׁלַוְיָה אוֹתָם מִכָּל אַרְצוֹ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, כָּל כֶּף לְמָה
הַזְּדִמֵּן לְאַבְרָהָם וּלְמָה הַצְּטָרְךְ?
אֶלְא כְּדִי לְגַדַּל אֶת שְׁמֵם שֶׁל
אַבְרָהָם וְשִׁרָה בְּעוֹלָם, שְׁאַפְלוּ
בְּמִצְרַיִם שְׁהֵם מְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם,
וְלֹא יְכוּל הִיָּה אָדָם לְהַנְצִל מֵהֵם,
הַתְּגַדַּל אַבְרָהָם וְהַתְּעַלָּה
לְמַעַלָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיַּעַל אַבְרָם
מִמִּצְרַיִם. לְאַיְזָה מְקוּם? הִנְגַּבְהָ
(וּמָה זֶה הוּא וְאַשְׁתּוּ וְכָל אִשְׁר לֹו? אֶלְא לְהוֹדִיעַ
שְׁלֹא גָלוּ מִנִּיָּה דְּבַר מֵאוֹתוֹן מִתְּנֵנוּ שְׁתַּנּוּ לוֹ בְּשִׁבְלִי
שְׁרָה שְׁתַּחֲרִיָּה לְמַלְכָּא).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בַּא רְאָה, הַכָּל
הוּא סוּד שֶׁל חֻכְמָה, וְרֵמֵז כָּאן
בְּחֻכְמָה וְהַדְּרָגוֹת שְׁלֵמְטָה
שְׁאַבְרָהָם יָרַד לְעַמְקָם וַיָּדַע
אוֹתָם, וְלֹא נִדְבַק בָּהֵם, וְשָׁב לְפָנֵי
רַבּוּנּוֹ, וְלֹא הִתְפַּתָּה בָּהֵם כְּאַדָּם שְׁכַאֲשֶׁר
הִיָּה לְדַרְגָּה הַיָּעֵל לְדַרְגָּה הַיָּעֵל לְעוֹלָם.
וְלֹא הִתְפַּתָּה כְּמוֹ נַח, שְׁכַאֲשֶׁר יָרַד וְהִיָּעֵל לְדַרְגָּה
הַיָּעֵל לְדַרְגָּה הַיָּעֵל לְעוֹלָם? (בְּרַאשִׁית ט) וַיִּשְׁתַּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר

דְּכַד מְטָא לְהֵהוּא דְרָגָא אֲתַפְתָּא בְּנַחֲשׁ וְגָרִים מוֹתָא לְעֵלְמָא. וְלֹא אֲתַפְתָּא כְּנַח דְּכַד נַחַת וּמְטָא לְהֵהוּא דְרָגָא מַה כְּתִיב, (בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֱהֱלָה. אֱהֱלָה כְּתִיב בְּה"א.

אָבְרָ בְּאַבְרָהָם מַה כְּתִיב וַיַּעַל אַבְרָם מִמְצָרִים. דְּסָלִיק וְלֹא נַחִית, וְתַב לְאַתְרֵיהּ לְדְרָגָא עֲלָאָה דְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקַדְמִיתָא. וְעוֹבְדָא דָא הוּא, בְּגִין לְאַחְזָאָה חֻכְמָתָא דְאַתְקִיִּים בְּקִיּוּמָא שְׁלִים כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ וְלֹא אֲתַפְתָּא וְקַם בְּקִיּוּמָא וְתַב לְאַתְרֵיהּ. הַנְּגַבָּה, דָּא דְרוּם דְרָגָא עֲלָאָה דְאַתְאֲחִיד בֵּיהּ בְּקַדְמִיתָא דְכְּתִיב הַלּוֹךְ וְנִסְוַע הַנְּגַבָּה. אוּף הָכָא הַנְּגַבָּה, אֲתַר דְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקַדְמִיתָא.

תָּא חֲזִי, רְזָא דְמַלְאָה, אִי אַבְרָם לָא יִיחֹת לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטַרֵּף תַּמָּן בְּקַדְמִיתָא. לָא יְהֵא חוּלְקָא עַדְבֵּיהּ בְּקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. כְּגוֹוְנָא דָּא לְכַנּוּי כַּד בַּעַל קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לֵיהּ (ד"א לון) עֲמָא חָדָא עֲמָא שְׁלִים וְלִקְרָבָא לֹון לְגַבֵּיהּ, אִי לָא נַחַתוּ בְּקַדְמִיתָא לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטַרְפוּן תַּמָּן, לֹא הוּוּ עֲמָא יְחִידָא דִּילֵיהּ. כְּגוֹוְנָא דָּא אִי לָא אֲתִיְהִיבַת אַרְעָא קַדִּישָׁא לְכַנְעַן בְּקַדְמִיתָא וַיִּשְׁלוּט בָּהּ לֹא הוּוּ אַרְעָא חוּלְקֵיהּ וְעַדְבֵּיהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכֹלָא רְזָא חָדָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוּה אֲזִיל בְּאַרְחָא, וְהָוּה עַמִּיה רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה. עַד דְּהוּוּ אֲזִילִי, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן תְּוֹהֵנָא הֵיךְ בְּנִי עֲלָמָא לָא מְשַׁגְיַחִין לְמַנְדַּע מְלִי דְאוּרִייתָא וְעַל מַה קִּיַּיְמִי. פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי אוּרִיתִיךְ בַּלְיִלָה אֵף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחְרֶךְ, הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ וְאוּקִימָנָא לֵיהּ.

אָבְרָ תָּא חֲזִי, נַפְשָׁא דְבַר נָשׁ, כַּד סָלִיק

וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֱהֱלָה. אֱהֱלָה כְּתִיב בְּה"א.

אָבְרָ בְּאַבְרָהָם מַה כְּתִיב? וַיַּעַל אַבְרָם מִמְצָרִים. שְׁעֵלָה וְלֹא יָרַד, וְשָׁב לְמַקְוֵמוּ לְדְרָגָה עֲלִיוֹנָה שְׁנַדְבַּק בָּהּ כְּבִרְאשׁוֹנָה. וְהַמְעַשָּׂה הָדָּה הָיָה כְּדִי לְהַרְאוֹת הַחֻכְמָה שֶׁהַתְּקִים בְּקִיּוּם שְׁלֵם כְּרָאוּי לוֹ וְלֹא הַתְּפַתָּה, וְעַמַּד בְּקִיּוּם וְשָׁב לְמַקְוֵמוּ. הַנְּגַבָּה - זֶה הַדְּרוֹם, הַדְּרָגָה הָעֲלִיוֹנָה שְׁנֶאֱחָז בָּהּ כְּבִרְאשׁוֹנָה, שְׁכַתוֹב הַלּוֹךְ וְנִסְוַע הַנְּגַבָּה. אֵף כָּאֵן הַנְּגַבָּה - מְקוּם שְׁנַדְבַּק בּוֹ בְּרִאשׁוֹנָה.

כָּא רָאָה סוּד הַדְּבַר, אִם אַבְרָם לֹא יָרַד לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטַרֵּף שָׁם בְּרִאשׁוֹנָה, לֹא יְהִי חֵלֶק גּוֹרְלוֹ בְּקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּמוֹ זֶה לְכַנּוּי, כְּשֶׁרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לוֹ (ד"א להם) עִם אַחַד, עִם שְׁלֵם, וְלִקְרַבֵּם אֵלָיו, אִם לֹא יָרַדוּ בְּרִאשׁוֹנָה לְמִצְרַיִם וְלֹא יִזְדַּכְּכוּ שָׁם, לֹא הָיוּ הָעַם הַיְחִידִי שְׁלוֹ. כְּמוֹ כֵּן אִם לֹא נִתְּנָה הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה לְכַנְעַן בְּרִאשׁוֹנָה וַיִּשְׁלַט בָּהּ, לֹא הָיְתָה הָאָרֶץ חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַכֹּל סוּד אַחַד.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה. בְּעוֹרָם הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּמַהֲנִי אֵיךְ בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא מְשַׁגְיַחִים לְדַעַת דְּבָרֵי תוֹרָה וְעַל מַה עוֹמְדִים. פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי אוּרִיתִיךְ בַּלְיִלָה אֵף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחְרֶךְ. הַפְּסוּק הָדָּה בְּאֵרוּהוּ וּבְאֵרְנוֹ אוֹתוֹ.

אָבְרָ כָּא רָאָה, נַפְשׁ הָאָדָם, כְּשֶׁהוּא עוֹלָה לְמִטָּתוֹ, יוֹצֵאת